

Puigcerdà hereta nous herois locals

► Joan Bonada i Núria Rosa Enrich es fan un forat a l'escenari dels grans personatges i llegendes històriques dels puigcerdanesos pels set milions donats a l'hospital i la residència ► Bonada, nascut el 1927, va fer la fortuna a Veneçuela

MIQUEL SPA. PUIGCERDÀ

■ Aficionats a crear i enaltir els personatges i la història local per enfortir la personalitat de la vila, els puigcerdanesos ja tenen dos herois nous. Els dos padrins, Joan Bonada Corretjans i Núria Rosa Enrich Gimeno, que han deixat en herència més de set milions d'euros a les dues principals institucions sociosanitàries de la comarca, l'Hospital de Cerdanya i la Fundació Hospital de Puigcerdà. La donació ha sorprès veïns, institucions i la mateixa família dels donants, els quals suposen que tant l'hospital com la residència han estat el destí dels 7,2 milions d'euros gràcies al fet que tant Bonada com Enrich hi van ser els últims mesos de vida. Ell va morir a l'hospital durant la pandèmia als 92 anys i ella va ser ingressada a la popular *Resi* també abans de morir l'estiu passat. A la residència també hi va morir una germana de Bonada.

De la mateixa manera que Cabrinetty, que llueix una estàtua a l'antiga plaça Major, o la venerada vella de l'Estany, que cada estiu surt del llac en una de les grans festes anuals del poble, els padrins de l'herència ja han ingressat en l'imaginari col·lectiu dels cerdans. Una placa ho recorda ja per sempre a l'entrada de l'hospital. L'herència dels dos padrins ha deixat quatre milions a l'hospital i tres al centre sociosanitari. Els set milions suposen el 75% de l'herència.

Joan Bonada va néixer a Puigcerdà l'any 1927 en un família dedicada al negoci de la carnisseria. Va ser el petit de nou germans.

Núria Rosa Enrich i Joan Bonada en una imatge de joventut

ARXIU PARTICULAR

Bonada no va fer carrera i va basar els coneixements en els aprenentatges que va anar adquirint pel seu compte, «un home fet a si mateix», tal com explica un dels seus nebots, Joan Barnola. Als divuit anys ja va marxar de Puigcerdà per anar a treballar a França i, després, en una emigració ja transoceànica, a Veneçuela. Al país sud-americà va treballar en diversos rams professionals, com ara l'hoteleria i la impremta, creant una empresa que encara avui està en marxa. A Veneçuela Bonada va conèixer Núria Rosa Enrich. Arran dels conflictes armats en aquell país i l'avançada edat ja dels dos emigrats, van decidir anar tornant en etapes cada vega-

Les donacions solidàries creixen el 31% en dos anys a tot l'Estat per una societat cada vegada més sola i gran

da més llargues a Puigcerdà i Andorra, de manera que els últims vint anys de la seva vida van tornar al Pirineu. A Puigcerdà s'instal·lava a la casa de la mare de Joan Barnola que el mateix Bonada havia fet construir. Barnola remarca que el fet que el seu tiet donés fins al 75% del que tenia «demos-

tra la seva gran generositat». Tal com han admès les direccions de l'hospital i la residència, la família desitja que els diners es destinin a alguna infraestructura o servei com un llegat «visible, que quedi».

Herències solidàries a l'alça

A l'Estat espanyol les herències solidàries són cada dia més nombroses, fins al punt que en els últims dos anys s'han incrementat el 31%. Un dels factors que fa que aquest tipus de donacions creixi és l'escenari de llars unipersonals i llars amb tan sols gent gran. A l'Estat, al 25% de les llars hi viu tan sols una persona i en el 70% no hi viuen ni joves ni nens, segons un

estudi realitzat per la Universitat Oberta de Catalunya (UOC). Aml aquesta realitat, durant l'any 2022 els ciutadans de l'Estat que van morir van deixar 33,8 milions d'euros a entitats amb finalitat socials, en el que es coneixen com a «testament solidari». La professora de Dret i Ciència Política de la UOC Irene Rovira explica que els llegats com el de Puigcerdà «e fan a l'hora de pensar què vols que passi amb els teus béns i dret quan tu ja no hi siguis. Els solidaris no són una figura *ad hoc*, sinó que és una forma de mecenatge en què es decideix fer transmissions gratuïtes a una entitat no lucrativa». Rovira ha apuntat que «pot ser interessant donar a co-nèixer aquesta possibilitat per a la gent que pugui no tenir descendència o que, senzillament, vulgui destinar tot o part del seu patrimoni a finalitats solidàries col·laborant amb causes socials i benèfiques». Això es fonamenta en el fet que la donació aporta beneficis emocionals per a qui ho fa la satisfacció que pot comportar la solidaritat i, «per la part fiscal hi ha beneficis previstos per a les entitats receptores dedicades a fins socials», tal com ha remarcat la professora de la UOC.

L'augment de donacions solidàries es dibuixa en paral·lel: l'increment de la col·laboració dels ciutadans amb entitats benèfiques. Durant el 2022, el 39% dels ciutadans van col·laborar amb alguna entitat no lucrativa, la qual cosa suposa un augment d'un milió de persones respecte a l'any 2019. Baixa, en canvi, el suport continuat dels col·laboradors.